

פרשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה (כח, י)

ומפרש רשי' כאן בשם המדרש: "לא היה צריך לכתוב אלא וילך יעקב חרנה ולמה הזכיר יציאתו, אלא מجيد שיציאת צדיק מן המקום עשוה רושם שבזמן שהצדיק בעיר הוא הודה וכו' יצא ממש פנה הודה וכו'".

ולכאורה יש לעיין מדוע דוקא פה מוזכר יסוד זה של יציאת צדיקים עשוה רושם ומדוע לא מוזכר זאת אף פעם אצל אברהם ו יצחק? יותר קשה, הרי עדין נשארו צדיקים בעיר שהרי יצחק ורבקה עדין נשארו במקום א"כ עדין יש הדר בעיר?

אמנם על השאלה השנייה כבר מתרץ ר' ישמעאל במדרשה שאינו דומה זכות הצדיק אחד לזכות של צדיקים, אבל עדין יש לבאר את שאלתינו הראשונה.

והנ"ל ששאלת האחת מתורצת בחברתה שמכיוון שנשאר הצדיק בתוך העיר (יצחק) בגלל זה יציאת הצדיק עשוה רושם כי יצחק שנשאר בעיר הוא הצטער על עדיבתו של יעקב ולכן היה רושם אבל כשאברהם עזב את מצרים אין המצריים הרשעים מצטערים ולכן אין רושם.